

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 002900 17 Uvp
Banja Luka, 23.10.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Snežane Crnojević, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi V.B. iz T.,(u daljem tekstu: tužilac), protiv zaključka broj: ... od 4.4.2016. godine Ministarstva (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu pribavljanja odobrenja za uklanjanje objekta, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 002900 16 U od 8.12.2016. godine, u sjednici vijeća, održanoj 23.10.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv zaključka tuženog, pobliže navedenog u uvodu ove presude, kojim je odbačena žalba tužioca, izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje Grada T. broj: ... od 15.3.2016. godine, kao izjavljena od neovlašćenog lica. Navedenim rješenjem je AD „T.“ T. izdata dozvola za uklanjanje objekata stare autobuske stanice, na lokaciji označenoj kao kč. br. 475/9, 475/26 i 475/28 s.p. K.O. T., te određeni uslovi kojih se to preduzeće mora pridržavati prilikom uklanjanja objekata.

Odbijanje tužbe je obrazloženo razlozima da je zaključak tuženog pravilan i zakonit, te da je postupljeno na osnovu člana 224. stava 1. Zakona o opštem upravnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), s obzirom da je žalba izjavljena od neovlašćenog lica, a da je prvostepeni organ propustio da žalbu odbaci. Posebno je obrazloženo da je postupak za donošenje dozvole za uklanjanje objekta regulisan odredbom člana 149. Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 40/13 i 106/15), te da je zahtjev za uklanjanje predmetnih objekata podnio AD „T.“ T., kao vlasnik navedene nekretnine, pa da tužilac nema nikakvog interesa da učestvuje u tom postupku, niti je stranka u smislu člana 38. ZOUP, jer svoja prava u vezi sa potraživanjem plata može ostvarivati samo u postupku stečaja nad dužnikom, njegovim poslodavcem „T.1.“ a.d. Trebinje, u stečaju.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). U zahtjevu navodi da je prvostepeni organ izdao nezakonite lokacijske uslove broj. 07-364-437/15 od 15.12.2015. godine „H.“ d.o.o. iz T., koji nije vlasnik navedene nekretnine, a ugovor o ortakluku nije dokaz o pravu vlasništva i kao takav je ništav, dok podnosilac zahtjeva za rušenje objekta nije dostavio validne dokaze da bi mu se odobrilo rušenje objekata autobuske stanice. Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, tužba uvaži i osporeni akt poništi.

U odgovoru na zahtjev tuženi predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Predmetni upravni postupak je pokrenut po ozahtjevu AD „T.“ T. za izdavanje dozvole za uklanjanje objekata stare autobuske stanice, te je uz podneseni zahtjev to preduzeće podnijelo dokaze da je vlasnik nekretnina, a u postupku pripreme radova za izgradnju objekta, za koji su izdati lokacijski uslovi. Odlučujući o tom zahtjevu, prvostepeni organ je donio rješenje broj: ... od 15.3.2016. godine, kojim je podnosiocu zahtjeva dozvolio uklanjanje objekata stare autobuske stanice, kao vlasniku objekata, sve kako je to odlučeno u dispozitivu tog rješenja. Tužilac je izjavio žalbu protiv tog rješenja, koju je tuženi odbacio osporenim aktom, kao izjavljenu od neovlašćenog lica, pa je pobijanom presudom odbijena tužba, uz obrazloženje, koje je interpretirano u uvodnom dijelu obrazloženja ove presude.

Pobijana presuda je pravilna i zakonita, a tužilac svojim tvrdnjama u zahtjevu ne dovodi u pitanje tu pravilnost.

Tužilac je ishodio presudu u parničnom postupku pred Osnovnim sudom u Trebinju broj: P-22/05 od 15.8.2006. godine, prema kojoj je tuženi „T.1“ a.d. T. obavezan tužiocu isplatiti, po osnovu neisplaćenih plata za period od 1.1.2004. godine do 30.6.2004. godine iznos od po 195,72 KM mjesečno, za period od 1.7.2004. do 31.12.2004. godine, sa kamatom počev od 1.1.2005. godine pa do isplate iznos od 3.630,00 KM i iznos od 607,78 KM, sa kamatom počev od 1.3.2006. godine pa do isplate, te naknaditi troškove parničnog postupka, čime dokazuje svoj pravni interes da učestvuje u postupku u kojem AD „T.“ T. zahtijeva izdavanje dozvole za uklanjanje objekata stare autobuske stanice, koja dozvola se izdaje na osnovu člana 149. Zakona o uređenju prostora i građenju. Kako se predmetni zahtjev rješava na osnovu lokacijskih uslova za buduću izgradnju i dokaza o vlasništvu za predmetnu nekretninu, a na osnovu projekta uklanjanja objekata i potrebnih saglasnosti, evidentno je da se u tom upravnom postupku ne može pojaviti tužilac, kao stranka, koji ima novčana potraživanja u odnosu na svog poslodavca „T.1“ AD T., u stečaju, pa je pravilan zaključak nižestepenog suda da tužilac u tom postupku nema svojstvo stranke, čime se pravilno saglasio sa pravnim zaključkom tuženog, izraženim u osporenom zaključku.

Kod takvog stanja stvari, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi, predviđeni odredbama člana 35. stava 2. ZUS, zbog čega je zahtjev odbijen, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić